

הנשיא הרפתן שמעון פרס מתגעגע לרפתנות

יוסי מלול - משק הבקר והחלב
hmb-malul@icba.org.il

שמעון פרס, אחד הנשיאים האהובים ביותר, היה פעם רפתן צעיר בקיבוץ אלומות שמעל לכנרת. הייתה לנו הזדמנות פז לחבור אליו, להתחבק איתו וגם לגייס אותו למאבק המשותף שלנו. והוא אכן, שיתף פעולה ועשה את שלו

יש לנו שעה ברוטו וחשוב להביא קבוצה של אנשים, לבושים במדי מאבק ומוכנים לבצע את המשימה בנחישות. אבל, איך מגיעים למגע קרוב עם הנשיא? איך צולחים את סוללת אנשי הביטחון והלשכה? טלפון קטן לזיו בן ארי חברי מהקיבוץ השכן, לאחר התלבטות קצרה הודיע שהוא בא עם בנו הצעיר.

קריאת הצילו לאריה שטראוס משדה אילן. אריה התנדב במהלך המאבק לארגן חסימה מרשימה בצומת גולני והגיע עם טרקטורים ועגלות לצומת ואף זכה לסיקור תקשורתי ראוי.

אריה לא היסס לרגע והבטיח שיביא לפחות, ארבעה חברים נוספים. גייסתי את עדו, אחד מבניי הצעירים עם המצלמה, לקחתי כמה חולצות מאבק שחורות וגם כובעים וב-19.30 יצאנו לפארק המעיין בכפר תבור. רבים מבינינו מושבה נהרו לפארק שהיה כבר מלא מלהכיל את כל אנשי

הכפר ואורחים נכבדים מהפוליטיקה ומהסביבה. בכניסה לבשנו את חולצות המאבק וכבר נראינו יחידה צבאית עם חולצה שחורה - העם החליט חלב ישראלי, וכובע.

בדיוק בשעה 20.00 נכנס נשיא המדינה בסמוך לבמה ואנשי ביטחון רבים הקיפוהו בעלייה לדוכן הנואמים. שם כבר חיכו לו עשרות מילדי המושבה לאחל לו מזל טוב ליום ההולדת ה-88 עם פרחים ושירת מקהלה.

איך נעבור את אנשי הביטחון וגם את לשכת הנשיא ובכלל, זה נראה חוצפה גדולה, כך סתם, להתפרץ. המראה המגובש שלנו הפחיד את אנשי הביטחון במעגל החיצוני, שמא אנחנו רוצים לעורר פרובוקציות. כמה הסברים מתחננים ובעלי מראה

שעה 19.00 הגיע טלפון מיעל שביט - יועצת התקשורת המסורה והנאמנה של ההתאחדות והמאבק - "הנשיא מברך בדיוק בשעה 20.00 בכפר תבור, באירוע מיוחד לחגיגות 110 להקמת הכפר". המשימה הוגדרה בחדות ובהירות - להעניק לנשיא חולצת מאבק ולקבל את ברכתו לרפתנים.

"לעתים חושב אני, ביני לבין עצמי - אילו בן גוריון היה חי עמנו - איפה היה נמצא היום? לי התשובה ברורה - בהפגנת הרפתנים, הרי הוא היה רפתן בגליל"

חברת המתנדבים ליצור מגע חם עם הנשיא

יוסי מעניק חולצת מאבק לנשיא

תמים, שכנעו את השומרים הראשונים לתת לנו להתקרב לשולי הבמה, שם ליד המדרגות, שעליהן אמור הנשיא לרדת בתום הברכה. בין לבין, שמענו את הנשיא שמעון פרס מזכיר את בן גוריון ומורשתו... הקרבה לרפת ולרפתנים. זה נתן לנו עידוד רב, כי גם אנחנו כאלה. "לעתים חושב אני, ביני לבין עצמי - אילו בן גוריון היה חי עמנו - איפה היה נמצא היום? לי התשובה ברורה - בהפגנת הרפתנים, הרי הוא היה רפתן בגליל" אמר הנשיא.

עוד הקריא הנשיא מתוך כתביו של בן גוריון: "לפנות בוקר, בארבע וחצי, אני קם, נכנס לרפת ומאכיל את הבהמות שלי. אחר כך אני מבשל לעצמי תה, סועד, ושנראים דמדומי חמה, אני מולך את שוורי - שני צמדי בקר, שתי פרות, שני עגלים וחמור - להשקותם בשוקת שבחצר הפקידות. השמש טרם הופיעה ואני כבר אוסר את שוורי בעול...".

נראינו קצת מאיימים בקרבה היתרה לבמה, "מה אתם מחפשים פה?" נשאלנו.

"אנחנו רפתנים והנשיא מדבר על רפת ובסך הכול, אנחנו רוצים לומר לו תודה ומזל טוב, שהרי הוא אחד משלנו" ענינו בבטחה.

"אתם לא בסדר היום ולא דיברתם עם ראש המועצה ואנחנו מבקשים שתלכו מאן"

"אין לכם מה לדאוג, אנחנו באים מאהבה, רוצים דקה אחת ולא יותר, נאמר לו שתי מילות הערכה, נעניק לו חולצה ונלך. זה יהיה קצר ואוהב."

איש הביטחון של הנשיא עוד היסס. לקחתי כובע לבן ממותג והנחתי על ראשו כמתנה מרשימה.

בסך הכול, כובע אחד לבן והוא הוסיף להמיס את לבו, בחיך ביקש לתת לו זמן.

לקחו עוד שניות אחדות וגברת מהלשכה בדקה את החולצות, לוודא שאנחנו לא מסתירים חומרי נפץ. חיך אחד קטן קיבלנו מג'וחה (אחיו של עוזי אנגל מנהל מרכז המזון בנהלל) וידענו שאנחנו על המסלול לומר לנשיא תודה ואפילו לקבל גם תקשורת.

הנשיא ירד במדרגות, אני פסעתי לעברו, עדה של אנשי ביטחון וצלמים הקיפה אותנו וגם חברינו הציצו מהצד. ביקשתי מעדו בני, שייקח זווית צילום מתאימה כי זה אירוע של פעם ב-88 שנים.

הושטתי את ידי לפנים ללחיצת יד נרגשת - "שלום אדוני הנשיא, אנחנו רפתנים ובאנו לכאן לאחל לך עוד הרבה שנים של בריאות ועשייה וגם לומר לך תודה על כל התמיכה והעידוד שלך, כרפתן בקיבוץ אלומות, בענף שלנו בכל השנים".

היה נדמה לי שגם הנשיא קצת התרגש, זה הפתיע אותנו משהו. הוא לחץ את ידי ברכות ואמר "אני אוהב ומעריך אתכם מאוד. אתם לא רק מלח הארץ אלא גם חלב הארץ, אסור בשום אופן לפגוע בכם ובענף החלב ויש להעריך את עשייתכם."

הוא פרש את חולצת המאבק השחורה על חזהו ונתן לצלמים הצפופים לקחת תמונה של הזדהות עם הרפתנים והעבודה המבורכת שלהם.

כן, ביצענו את המשימה במהירות ומעניין כיצד זה ישיעי על מקבלי החלטות? ■

יום של המעוות. מלמעלה: פרס עם ילדיו כפר תבור, עם הרמטכ"ל ומקבילו הפיני וגם מתנת הרפתנים צילום: מנחם מנדל

צילום: בלאש 90

הפרחים לפרס

נשיא המדינה ציין אתמול את יום הולדתו ה-88 בשורה של חגיגות שהסתיימו במושבה כפר תבור, שחגגה בעצמה 110 להיווסדה

יום הולדת ומגיע לך מול טוב. אמר נגד לנשיא, יוסי פרס של 88 שנים בין שתי החמישים, ואני רק בן 52. העובדה הווי סמלית, את השנים הרבות שבהן אתה פועל למען ביטחון ישראל."

בערב הגיע פרס לכפר תבור, וחגג בה את יום הולדתו עם 3,000 מבני המושבה, שהתגנה אתמול בעצמה 110 שנים להיווסדה. ילדיו כפר תבור העניקו לפרס עוגת מרצקין עם המספר "88" שפורו לו שירי יום הולדת. "זה תענוג להיות איתכם ואני גי לא יכול לרמזין מקום יפה יותר לחגוג ביום הזה, אמר הנשיא.

בתום באמו, שירעף סכרם על המח את התבררת השוטפת את הארץ, ציף תה לנשיא הפתיע יום הולדת נוספת. רפתנים שהגיעו במיוחד לאירוע, היפת

מורסם בעיתון מעריב למחרת